

Zigeunerkind

Ruud van der Heijden

Alleen in de diepzwarte nacht,
 'n zigeuner zo eenzaam bij't vuur,
 kijkt door't venster naar buiten en wacht.
 Hij weet dat z'n lief hem verliet,
 hij is alleen met heel z'n groot verdriet

**Maria, 'k zal je nooit vergeten mijn zigeunerkind.
 De poeszta is verlaten en je hoort heel zacht de wind.
 Een czardas als 'n teken van m'n liefde,
 speel ik voor jou al weet ik dat je mij niet hoort.
 Maria, ik ben eenzaam en m'n hart verlangt naar jou.
 Maria, ik geloofde in je liefde en je trouw.
 Nog een keer wil 'k je in m'n armen sluiten,
 zigeunerkind voor jou dit droef akkoord.**

Waarom ging jij toch van me heen?
 Ik wil alles vergeven, je fouten vergeten,
 laat mij niet alleen.
 Waarom is je hart toch zo koud,
 hoe komt het dat je niet meer van me houdt?